

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת נשא - Shabbos Parshas Naso

י"ד סיון תש"ס - June 17, 2000

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 8:13 * שקיעה/יום השבת - 8:33
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:38 צאת הכוכבים/מוצש"ק - 9:23
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:14 לשיטת רבינו תם - 9:45

ימי שמדליק מוקדם, אין לאחר זמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

איש או אשה כי יפלא לנדור נזיר להזיר לה' וגו' (ו-ב)

לפי סדר מסכתות הש"ס, קודמת מס' נזיר למס' סוטה, ופירשה הגמ' טעמו של דבר משום ש"כל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין" (סוטה יב). אך מדוע שונה הסדר בש"ס מאשר הסדר שבתורה שבכתב, שבה נאמרה פרשת סוטה לפני פרשת נזיר?

ברם, פירש האדמו"ר ר' אברהם מרדכי אלתר זצ"ל מגור שלפי עצם דרך התורה א"א לו לאדם להגיע אל הקדושה והנזירות אלא א"כ נתרחק תחילה כליל מן החטא, שראה את כל קלקולה של הסוטה וסר מן הרע, כפי שאמר הכתוב "סור מרע - ועשה טוב" (תהילים לד-טו). אלא מאחר שנוכחו חז"ל לראות כי הדרך הזאת קשה מאד, שכן אם ימתין אדם עד אשר יהיה סר מרע באמת ובשלמות, יעברו עליו כל ימי חייו ואל הי"עשה טוב" לא יגיע, חידשו חכמינו דרך חדשה, שיתחיל אדם לעסוק בנזירות ולעשות את הטוב, אפי' אם עדיין לא נטהר בשלימות וטרם סר כליל מן הרע. ועצם הדבר הזה יסייע לו להגיע יותר מהר אל הטהרה.

לפיכך הקדימו חכמינו זצ"ל נזיר לפני סוטה, שכן התוו בזה דרך חדשה, והוא שיתחיל אדם בנזירות אף על פי שעדיין לא התרחק לחלוטין מקלקול הסוטה. עשיית הטוב תבטל ממילא את הרע.....

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת וגו' (ז-כ)

עיין ברש"י וז"ל גימטריא של "קטרת" תרי"ג מצות, ובלבד שתחליף הקו"ף

יברכך ה' וישמרך. יאר ה'.... ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום וגו' (ו-כד-כו)

A parable is told about a man who once pleaded with Hashem to bestow a bit of His abundance upon him. After all, the poor soul figured, G-d has an abundance of everything; why then, couldn't He spare something for a Jew in need. He entered an empty Shul and began to pray.

"G-d," he cried, "in the great extent of Your eternity what is a million years?" The man began to tremble. He imagined that he actually heard a response. "To Me a million years is just a mere second!" boomed a voice inside his mind. The man continued. "And," he pleaded, "to the magnitude of Your great bounty, what, may I ask, is a billion dollars?" "A billion dollars is just a mere penny," came the resonating reply. "Then," begged the man, "can I not have just one of your pennies?" "Surely!" came the response. And then a pause. "But you must wait a mere second!"

Explains the **Maggid ZT"L**, it is not enough to get a blessing from Hashem. Each of the priestly blessings is followed by a safeguard - a follow up. A blessing of wealth alone is not enough. Hashem must guard it. Illuminating us with His countenance is not enough. Unless fellow humans appreciate the grace that G-d has given the Jews, in this very corporeal world, it is a worthless gift. And of course, even if He lifts his countenance upon us we still need the blessings of *sholom* - peace.

הוא היה אומר.....

R' Chaim of Sanz ZT"L would say:

"Some people have the capability to create the beginning of a *yichus* (lineage), whereas with others the *yichus* comes to an end!"

The **Modzhitzer Rebbe ZT"L** would say:

"Thus shall you bless Bnei Yisroel. Do not seek out the righteous or the important, the great and praiseworthy. Each and every Jew is deserving of a blessing."

A wise man once said:

"A friend is someone who knows the song in your heart and can sing it back to you when you have forgotten the words."

A SPECIAL MAZEL TOV TO RABBI AND REB. ORBACH ON THE MARRIAGE OF THEIR CHILDREN, CHAMIE AND SENDER HABER

To sponsor or dedicate an issue call 914-362-4380 or E-Mail to TorahTavlin@aol.com

appear on behalf of his congregation, and he never failed to save the day, always besting his opponents in religious debates.

At one of these meetings, the priest representing the church ordered wine to be served. Of course, R' Yonason declined to partake of it and when he explained that Jews were not permitted to drink such wine, the priest gave an exasperated sigh, and said, "Rabbi, your laws are much too restrictive. Will there never be a time when you can drink with us?"

R' Yonason, all too aware of the church's position on marriage amongst the clergy, smiled knowingly and replied, "Sure, of course there will be. At your wedding feast!"

TORAH GEMS

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד וגו' (ז-מח)

The *medrash* on this *Posuk* states that because Yosef resisted the overtures of Potiphar's wife, *Hashem* repaid him by allowing his descendant, the leader of *Shevet Ephraim*, to bring his sacrifices on *Shabbos*. How does this reward fit Yosef's deed?

R' Shlomo Ganzfried ZT"L, author of the *Kitzur Shulchan Aruch* explains that *Hashem* established the *Avos* and the Twelve Tribes to parallel the upper spheres of Heaven, and all twelve are essential in order to complete this unique "building." Thus, when Yosef was about to give in to Potiphar's wife, *Hashem* told him, "If you touch her, I will destroy the world." *Hashem* did not literally speak to Yosef at that moment; rather, Yosef recognized that if he forfeited his position as one of the *shevatim*, all hope would be lost for the world's future.

The *medrash* states that the seven days of the *mishkan*'s dedication paralleled the seven days of creation. This is why *Hashem* instructed that the leaders of the *shevatim* should offer *korbonos* at the dedication of the *mishkan* for *Hashem* wanted to confirm that the twelve tribes are an essential part of creation.

In general, a private offering may not be brought on *Shabbos*. However, *Hashem* made an exception on this day so that just as Yosef confirmed the importance of the twelve tribes to the continued existence of the world, so too could his descendant.

בדל"ת על ידי "א"ת ב"ש ג"ר ד"ק עכ"ל. ויש להבין, איזה שייכות יש בין אות קו"ף העולה מאה, לאות דל"ת העולה מספר ארבעה?

ונראה להגמור"ר שמעון שוואב זצ"ל בס' מעין בית השואבה שרמזה התורה כאן לענין המאה ברכות שצריך אדם לברך בכל יום. ואף שכל הברכות שהאדם זקוק להם בכדי להגיע לסכום מאה ברכות חיובי דרבנן הן, מ"מ חיובן מיוסד על מה שמצינו ברכות מדאורייתא. דהנה סוגי הברכות דמדאורייתא, ארבעה הם: א) ברכת המזון הנלמדת מקרא "ואכלת ושבעת וברכת" (עקב ח-י, ב) ברכת התורה שלומדים מקרא "כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו" (האזינו לב-ג), ג) ברכת הפרשת מעשר, וכדפרש"י על הפסוק "לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי" (כי תבוא כו-ג) - מלברך על הפרשת מעשרות, ד) ברכות התפילה, כי תפילה דאורייתא היא כמו שאחז"ל בגמ' (תענית ב.) "ולעבדו בכל לבבכם" - איזו היא עבודה שהיא בלב, הוי אומר זו תפילה, ע"כ.

נמצא שמאה הברכות של כל יום, ילפינן מד' ברכות דאורייתא, וזהו השייכות בין הדל"ת והקו"ף באלפא ביתא דא"ת ב"ש ג"ר ד"ק.

מעשה אבות....סימן לבנים

נמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וכו' (ו-ג)

There were numerous occasions in history when prominent *Rabbonim* and Jewish community leaders were required to come into contact with leaders and clergymen of other faiths. As far as the Jews were concerned, dialogues were generally avoided, whenever possible, because they were felt to be useless. They were invariably sought by the church, however, which wished to prove the validity of their faith, on the basis of the scriptures. In truth, though, all recorded dialogues showed that just the reverse occurred, with Jewish scholars demonstrating gross errors in translation from the original texts and other distortions in interpretation on the part of the "learned" clergymen. Such debates were not initiated by the Jews, who had no desire to prove others wrong and were content to be left alone, free of the threat of inquisitors and pogroms.

Many times, however, looking after the interests of the Jewish community necessitated a meeting between great *Rabbonim* and the leaders of the church. R' Yonason Eibenschutz ZT"L, a *Rov* and scholar whose extraordinary genius and brilliance in all aspects of knowledge, both *Torah*-related and secular, was held in high esteem by the local clergy in his city. On more than one occasion, R' Yonason was required to